

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

- та педагогічні аспекти) / за ред. Г.П. Коваль. – Тернопіль, 2010. – 192 с.
7. Коновець С.В. Образотворче мистецтво в початковій школі / С.В. Коновець. – К., 2000. – 79 с.
8. Крамаренко Р. Інтерактивні техніки навчання як засіб розвитку творчого потенціалу учнів// Відкритий урок. – 2002. – №5 – 6. – С. 7 – 10.
9. Масол Л.М. Методика навчання мистецтва у початковій школі//Л.М. Масол, О.В. Гайдамака, Е.В. Белкіна, І.В. Руденко. – Харків, 2006. – 256 с.
10. Момот Л. Творчо-розвиваючі технології та їх реалізація в середній школі// Біологія і хімія в школі. – 2003. – №1. – С. 7 – 8.
11. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва. Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін//Г.М. Падалка. – К.: Освіта України, 2008. – 274 с.
12. Паламарчук В. Від творчої особистості – до нових технологій навчання// Завуч. – 2001. – №8. – С. 2 – 4.
13. Томашевський В. Розвиток творчих здібностей на уроках образотворчого мистецтва// Рідна школа. – 2000. – квітень. – С. 48 – 50.
14. Фіцула М.М. Педагогіка: навч. посібник/М.М. Фіцула. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 1997. – 192 с.
- Стаття надійшла до редакції 17.06.2014

УДК 378.147:37.091.12

Олександр Лівшун, старший викладач кафедри теорії і методики трудового та професійного навчання
Хмельницького національного університету

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

У статті наведені результати дослідження дієвості акмеологічної технології та ефективності її впливу на процес формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва.

Ключові слова: акмеологічна технологія, акмеологічний підхід, акмеологічні інваріанти, професійна готовність, майбутній вчитель технологій.

Рис. 8. Табл. 1. Літ. 6.

Александр Лившун, старший преподаватель кафедры теории и методики трудового и профессионального обучения
Хмельницкого национального университета

ДЕЙСТВЕННОСТЬ АКМЕОЛОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРОЦЕССЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ГОТОВНОСТИ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГИЙ К ОБУЧЕНИЮ УЧАЩИХСЯ ОСНОВ АГРОПРОИЗВОДСТВА

В статье приведены результаты исследования действенности акмеологической технологии и эффективности ее влияния на процесс формирования профессиональной готовности будущего учителя технологий к обучению учащихся основам агропроизводства.

Ключевые слова: акмеологическая технология, акмеологический подход, акмеологические инварианты, профессиональная готовность, будущий учитель технологий.

Oleksander Livshun, Senior Lecturer of Theory and Methods of Labor and Professional Training
Khmelnysk National University

EFFECTIVENESS OF ACMEOLOGICAL TECHNOLOGIES IN THE FORMATION OF FUTURE TECHNOLOGY TEACHERS' PROFESSIONAL READINESS TO STUDENTS LEARNING BASICS OF AGRICULTURAL PRODUCTION

The article presents the results of the research into the efficiency of the acmeological technology and the effectivity of its influence on the formation of the future technology teachers' professional readiness to teach fundamentals of agricultural production to the pupils.

Keywords: acmeological technology, acmeological approach, acmeological invariants, professional readiness, future technology teacher.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Різноманітність науково-обґрунтованих форм і методів навчальної діяльності в педагогічному процесі професійного навчання у ВНЗ забезпечує студентам набуття знань і засвоєння практичних

умінь та навичок майбутньої фахової діяльності зі сфер різних наук. Зауважимо, що застосування нових, більш ефективних форм і методів навчальної діяльності на основі сучасних науково-освітніх підходів (зокрема, акмеологічного) дає системі вищої освіти можливість підвищити ефективність та якість підготовки майбутніх фахівців і забезпечити формування більш високого рівня їх професійної готовності до продуктивного виконання професійної діяльності.

Акмеологічний підхід у наш час є одним із прогресивних і перспективних для сучасної школи. Сутність акмеологічного підходу полягає у здійсненні комплексного дослідження й відновленні цілісності суб'єкта, який проходить щабель зрілості, коли його індивідуальні, особистісні та суб'єктно-діяльнісні характеристики вивчаються в єдності, у всіх взаємозв'язках і опосередкуваннях для того, щоб сприяти досягненню вищих рівнів, на які може піднятися кожна людина [2].

Формуванню майбутнього педагога як професіонала сприяють його атрибутивні якості – акмеологічні інваріанти. За науковою характеристикою, акмеологічні інваріанти професіоналізму розглядаються як основні якості та уміння професіонала, причому в деяких випадках – також і як необхідні умови, що визначають забезпечення високої стабільності та ефективності виконуваної діяльності незалежно від її специфічності й змістовності. Акмеологічні інваріанти професіоналізму виявляються також у внутрішніх спонукальних причинах, які забезпечують активний і цілеспрямований саморозвиток фахівця, реалізацію його творчого потенціалу та самовдосконалення [1, 223].

Необхідно зазначити, що акмеологічна концепція розвитку професіонала та його професіоналізму перебуває в предметному полі психологічного феномену “професійний тип особистості”. Такий підхід, згідно з позицією основоположниці акмеології як науки Н.В. Кузьминої, визначає можливість вирішення проблеми формування та розвитку суб'єкта праці до рівня професіонала (тобто формування професіоналізму як стійкої властивості особистості в процесі професійного навчання) на основі акмеологічного підходу за допомогою акмеологічних технологій [4].

Проте сучасні науковці не часто використовують акмеологічний апарат при розгляді проблеми формування професійної готовності майбутніх педагогів. Найчастіше їх увага сфокусована на розробці різноманітних педагогічних технологій.

Метою статті є: дослідження дієвості

акмеологічної технології та ефективності її впливу на процес формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва.

Виклад основного матеріалу. Переосмислення шляхів і перспектив подальшого розвитку особистості можливе в рамках нових концепцій освіти, пошук яких ведеться вченими різних країн. Поряд із традиційними теоріями освіти, що добре зарекомендували себе, ведеться пошук нових підходів і концепцій. В рамках акмеологічного підходу розробляються акмеологічні технології, основу яких складає розвиток особистості, її постійне вдосконалення, а підсумком є результат, досягнутий особистістю й суспільством у процесі професіоналізації та подальшій самореалізації.

Як зазначають сучасні дослідники (А.О. Деркач, В.Г. Зазакін, В.М. Гладкова, Н.В. Кузьміна, С.С. Пальчевський, С.Д. Пожарський та ін.), формуванню здатності до неперервного особистісно-фахового самовдосконалення спеціаліста, що лежить в основі розвитку потенціалу його професіоналізму, сприяє застосування акмеологічних технологій особистісного й професійного розвитку, що є надзвичайно актуальним в системі підготовки майбутніх фахівців у вищій школі [2; 3; 4; 6].

Акмеологічна технологія – це проект певної акмеологічної системи, структура якої включає: суб'єкт і об'єкт у процесі їхньої взаємодії; цілі й задачі професійного розвитку особистості; зміст (сутність) розвитку і саморозвитку професіонала; модель професіонала; організаційні форми здійснення процесу розвитку особистості професіонала та ін. Акмеологічна технологія розглядається як програма, що містить систему задач по досягненню фахівцем високого рівня професіоналізму (досягнення професійного “акме”), як сукупність методів і методик, спеціальних технічних прийомів, засобів і методів контролю та самоконтролю за досягненням сформульованих цілей, «алгоритми» ефективного розв'язання задач у процесі вдосконалення професіоналізму фахівця як професіонала.

Основним завданням акмеологічних технологій є формування та закріплення в самосвідомості фахівця затребуваної необхідності у самопізнанні, саморозвиткові й самореалізації, що дає можливість спеціальними техніками та прийомами самоактуалізувати особистісне і професійне “Я”. Важливим є розуміння того, що розвиток та самореалізація фахівця, його діяльність перебуває під значним впливом “Я-концепції”, важливішою функцією якої є забезпечення внутрішньої гармонії та стійкої адаптації суб'єкта у соціокультурному

середовищі. Набуваючи за допомогою акмеологічних технологій усвідомлення активної ролі, фахівець стає здатним самостійно впливати на зовнішні умови соціокультурного середовища, життєві та професійні цілі, систему очікувань і прогнозів щодо майбутнього, оцінювати їх досягнення й тим самим впливати на власну стратегію розвитку і самореалізації, досягнення професійного “акме”.

У результаті застосування акме-технологій та акмеологічного впливу на фахівця як суб'єкта розвитку він набуває технологічні здібності до ефективної самооцінки, самопрограмування, самоорганізації, саморегуляції, самоствердження тощо. При таких самоефективних керованих трансформаціях у психічній сфері особистості фахівця, його технологічні здібності розглядаються як реалізовані здібності.

Проблема підготовки в системі вищого професійного навчання викладача технологій з високим ступенем професійної готовності є складним освітньо-фаховим завданням. Одним із ефективних напрямів вирішення такого завдання є можливість застосування в ході підготовки у ВНЗ майбутнього вчителя технологій розвивально-стимулюючих акмеологічних технологій. Вважаємо, що саме спрямованість таких технологій на актуалізацію потенціалу особистісно-професійного розвитку майбутнього вчителя, на розвиток акмеологічних інваріантів його професіоналізму й сприятиме підвищенню рівня та якості професійної готовності майбутнього фахівця до педагогічної праці.

Організація фахової діяльності вчителя технологій за допомогою акмеологічних технологій забезпечує всебічну самореалізацію особи на рівні життєвого і професійного “акме”. За їх допомоги він стає спроможним самостійно впливати на зовнішні умови соціокультурного середовища, життєві й професійні цілі, систему очікувань і прогнозів стосовно майбутнього, оцінювати їх досягнення й тим самим впливати на власну стратегію професійного розвитку та самореалізації.

На основі аналізу та характеристики організаційно-методичних принципів побудови акмеологічної технології формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій в якості її основи нами було визначено проведення професійно-спрямованих модулів акмеологічних тренінгів та акмеологічних розвивальних занять.

Для підтвердження методичних викладок було розроблено та реалізовано програму експериментального дослідження.

Зазначена програма містить мету та завдання

експериментального дослідження, опис добору учасників експерименту, перелік критеріїв та показників оцінки ефективності формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій, стислий опис форм реалізації формувального етапу педагогічного експерименту. Мета експериментального дослідження полягає у перевірці дієвості акмеологічної технології формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій.

Основні завдання експериментального дослідження:

1. Підготувати діагностико-методичні матеріали для здійснення етапів педагогічного експерименту (початкового і завершального констатувальних, а також формувального).

2. Визначити кількісний (обсяг вибірки) та якісний склад учасників експерименту.

3. Провести початковий констатувальний етап педагогічного експерименту та обробити його результати за допомогою методів математичної статистики.

4. Провести формувальний етап педагогічного експерименту з учасниками експериментальних груп.

5. Провести завершальний констатувальний етап педагогічного експерименту та обробити його результати за допомогою методів математичної статистики.

6. Здійснити порівняльний аналіз отриманих результатів і на їх підставі оцінити ефективність традиційної методики формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій у ВНЗ і запропонованої методичної системи формування у майбутніх педагогів готовності до їх професійної діяльності.

Педагогічний експеримент проводився у чотири етапи протягом чотирьох років. Констатувальний етап експерименту проводився з метою аналізу сучасних методик та технологій підготовки майбутнього вчителя до професійної діяльності, результатом проведення якого мало бути виявлення недоліків, неточностей, неузгодженостей, упущень у сучасній системі формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій. Формувальний етап експерименту, метою якого була перевірка ефективності запропонованої методики формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій, проводився протягом двох років.

Учасники експерименту були поділені на чотири групи – одну контрольну і три експериментальні. У контрольній групі навчальний процес здійснювався за традиційною

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

методичною системою підготовки майбутнього вчителя технологій.

Для оцінювання якості підготовки майбутніх вчителів використовувався не лише метод “контрольних зрізів”, але й комплексне оцінювання та самооцінювання з використанням авторської анкети.

Оцінювання здійснювалось за 10-и бальною шкалою:

0 – параметр практично не розвинений, ступінь вираженості 0...10%;

1 – ступінь вираженості 11... 20%;

2 – ступінь вираженості 21... 30%;

3 – ступінь вираженості 31... 40%;

4 – ступінь вираженості 41... 50%;

5 – ступінь вираженості 51... 60%;

6 – ступінь вираженості 61... 70%;

7 – ступінь вираженості 71... 80%;

8 – ступінь вираженості 81... 90%;

9 – параметр виражений максимально, ступінь вираженості 91... 100%.

Після заповнення анкети всі отримані результати переносились до зведеної таблиці (кожен учасник анкетування мав власний шифр, до таблиці записувалась відповідна сума балів за кожен із семи компонентів окремо для кожного зрізу). На основі усіх цих даних будувались зведені графіки, на яких відображались рівні розвиненості параметрів та динаміка їх розвитку як у контрольних, так і в експериментальних групах. На основі цих графіків розроблялись прогностичні траєкторії.

Ми вважаємо, що для покращання та оцінювання ступеню розвитку професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва доречними є параметри, що сприятимуть формуванню зазначеної готовності:

1) креативність (інноваційність);

2) рефлексивність та адаптивність;

3) емпатійність;

4) аутопсихологічна компетентність (здатність до саморозвитку);

5) організаторські якості;

6) комунікативні якості;

7) екологічна відповідальність.

Для перевірки ефективності засвоєння студентами навчального матеріалу використовувався “зріз знань”, завдання для якого розроблялися згідно нової розробленої методики формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва.

Сутність запропонованої методики полягає у використанні професійно-спрямованих модулів,

акмеологічних тренінгів та розвивальних занять [5].

Результати контрольної групи свідчать про недостатній рівень ефективності традиційних методик організації навчання і відповідно не досить високу якість сформованості професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основ агровиробництва. В експериментальних групах навчання відбувалося за авторською методичною системою, покликаною забезпечити підвищення рівня ефективності підготовки майбутнього вчителя технологій до професійно-педагогічної діяльності. Відповідно до запропонованих параметрів були визначені показники та критерії для оцінки кожного з них, що має сприяти якіснішому формуванню професійної готовності майбутнього вчителя технологій до навчання учнів основам агровиробництва.

З огляду на виявлені критерії та показники визначено та охарактеризовано рівні сформованості професійної готовності майбутнього вчителя технологій.

Високий рівень – професійна готовність характеризується позитивним ставленням з яскраво вираженою потребою педагога до професійно-педагогічного зростання, саморозвитку та самовдосконалення під час професійної педагогічної діяльності, достатньо глибокими знаннями психолого-педагогічних дисциплін, захопленістю циклом дисциплін предметної підготовки, вільним володінням педагогічними технологіями, достатньо високим рівнем сформованості професійних умінь до здійснення продуктивної педагогічної діяльності, високим рівнем професійної відповідальності.

Достатній рівень – професійна готовність характеризується достатньо високою стійкістю, інтересом до професійної педагогічної діяльності, впевненістю у володінні предметом майбутньої професійної діяльності та циклом психолого-педагогічних дисциплін, досить високим рівнем володіння педагогічними технологіями, досить сформованою контрольованістю, розвиненістю окремих професійних умінь та середнім рівнем відповідальності за себе й своїх підопічних.

Середній рівень – професійна готовність характеризується середньою стійкістю, потреба педагога до професійно-педагогічного зростання, саморозвитку та самовдосконалення під час професійної педагогічної діяльності менш виразна, хороший рівень володіння циклом психолого-педагогічних дисциплін; захопленістю дисциплінами предметної підготовки, недостатнім володінням педагогічними технологіями, середнім

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

рівнем сформованості професійних умінь до здійснення продуктивної педагогічної діяльності.

Низький рівень – мають педагоги, які мають яскраво виражене негативне ставлення до професії педагога, до професійно-педагогічного зростання, саморозвитку та самовдосконалення під час професійної педагогічної діяльності, низький рівень знань з циклу психолого-педагогічних дисциплін, недостатній рівень володінням педагогічними технологіями, низька сформованість

професійних умінь до

здійснення

продуктивної

педагогічної діяльності, низький рівень професійної відповідальності.

Обробку результатів оцінювання контрольних параметрів було здійснено з використанням методів математичної статистики.

Ефективність проведених занять на основі розробленої методики оцінювалась за допомогою системи критеріїв комплексного оцінювання та самооцінювання рівня їх розвиненості у кожного учасника педагогічного експерименту. За допомогою методики “контрольних зрізів” було встановлено п’ять основних точок протягом семестру, в межах якого учасники експерименту

кожному із зазначених критеріїв було привласнено поправочний коефіцієнт, а саме:

- екологічна відповідальність (а) – 1,0;
- аутопсихологічна компетентність (b) – 0,9;
- рефлексивність та адаптивність (с) – 0,8;
- креативність (d) – 0,7;
- організаторські якості (е) – 0,6;
- комунікативність (f) – 0,5;
- емпатійність (g) – 0,4.

Обробка результатів дослідження здійснювалась

$$K_i = \sum \frac{1.0 \times a_i + 0.9 \times b_i + 0.8 \times c_i + 0.7 \times d_i + 0.6 \times e_i + 0.5 \times f_i + 0.4 \times g_i}{m} \quad (1)$$

із використанням формули 1:

де K_i – значення коефіцієнту професійної готовності для і-го зрізу;

m – кількість компонентів.

Усі одержані теоретичні лінії наведено на відповідних графіках.

На основі отриманих результатів створювалась таблиця зведених даних як за показниками контрольної, так і експериментальних груп, за якими було побудовано чотири загальних графіка (рис. 1 – 4), на яких спостерігається динаміка розвитку параметрів формування професійної готовності майбутнього вчителя технології до навчання учнів основам агровиробництва.

Таблиця 1.

Зведені дані експериментальних та контрольної групи

Група	К						
	K ₁	K ₂	K ₃	K ₄	K ₅	K ₆	ΔK (%)
К	1.133	1.163	1.292	1.413	1.575	1,651	4,825
Е ₁	1.717	1.918	2.083	2.251	2.369	2,587	9,292
Е ₂	1,964	2.210	2.316	2.545	3,064	3,352	9,400
Е ₃	2.404	2.600	3.125	3.312	3.948	4,92	9,720

періодично оцінювались, на підставі чого визначались показники рівня розвиненості основних параметрів, необхідних для формування професійної готовності майбутнього вчителя технології до навчання учнів основ агровиробництва. Для кожної із груп (як контрольних, так і експериментальних) були складені таблиці для визначення коефіцієнтів теоретичних кривих окремо для кожного із семи критеріїв. У проведенні педагогічного експерименту брали участь майстри, провідні викладачі, вчителі практики, унаслідок численних консультацій з якими відбулось ранжування критеріїв за ступенем їх важливості для формування професійної готовності майбутнього вчителя технології до навчання учнів основ агровиробництва. В результаті ранжування

Аналіз графічних залежностей дав змогу дійти висновку, що отримані графіки також можуть бути апроксимовані прямою виду:

$$y = ax + b, \quad (2)$$

(тобто лінійною функцією), де a і b – числові коефіцієнти.

Теоретичні прямі, отримані в результаті апроксимації, наведені на рис. 5 – 8.

Аналіз отриманих залежностей свідчить про явний ріст розвитку параметрів формування професійної готовності майбутнього вчителя технології. Провівши критеріальний аналіз для кожного конкретного студента можна прогнозувати динаміку змін його професійних якостей що на наш погляд сприятиме суттєвому покращенню у подальшому становленні його як

ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА

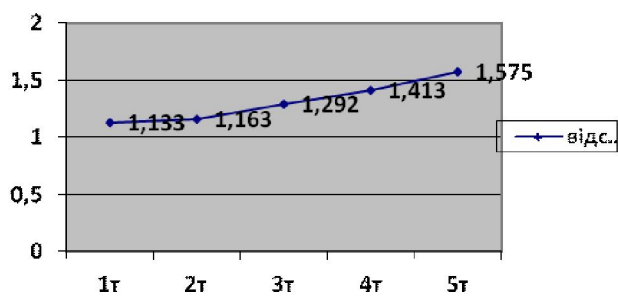

Рис. 1. Зведений графік для контрольної групи К1

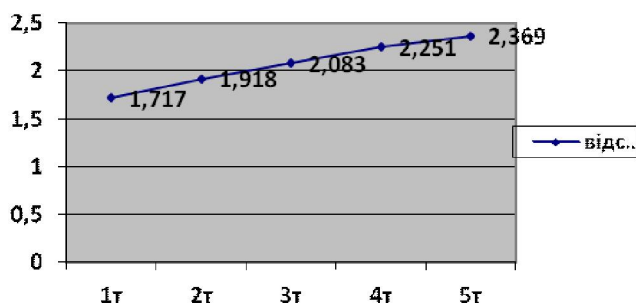

Рис. 2. Зведений графік для експериментальної групи Е1

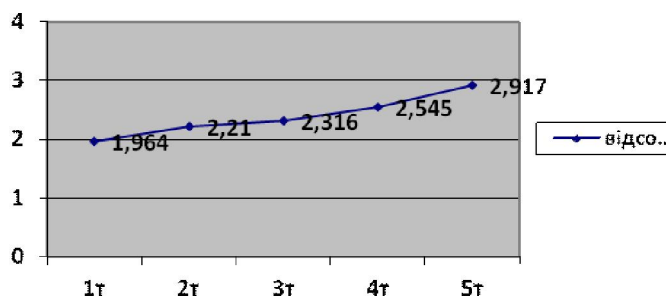

Рис. 3. Зведений графік для експериментальної групи Е2

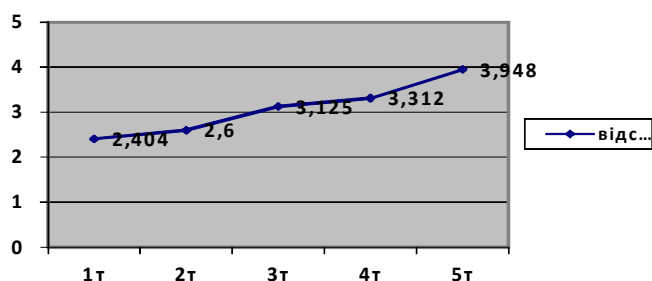

Рис. 4. Зведений графік для експериментальної групи Е3

вчителя технології так і у формуванні його професійної готовності до навчання учнів основам агровиробництва (табл. 1, точка 6).

Для контрольної групи точка 5 відповідає низькому рівню професійної готовності, точка 6 – теж низькому рівню. За три семестри після

закінчення вивчення предмету до складання кваліфікаційного іспиту професійна готовність залишилась на низькому рівні, проте підвищилась на 5,4 %.

Для експериментальних груп аналіз змін, що відбулися, свідчить про таке:

- група Е1 – професійна готовність за три семестри підвищилась (ДК = 9,292 %), хоча залишилась на середньому рівні;

- група Е2 – професійна готовність за три семестри підвищилась (ДК = 9,400 %), хоча залишилась на середньому рівні;

- група Е3 – професійна готовність за три семестри підвищилась (ДК = 9,720 %) і на час складання кваліфікаційного іспиту зафіксовано її достатній рівень.

Аналіз отриманих залежностей свідчить про явний ріст розвитку параметрів формування професійної готовності майбутнього вчителя технології. Провівши критеріальний аналіз для кожного конкретного студента можна прогнозувати динаміку змін його професійних якостей, що, на наш погляд, сприятиме суттєвому покращенню у подальшому становленні його як вчителя технології, у формуванні його професійної готовності до навчання учнів основам агровиробництва.

Висновки. У результаті проведення експериментального дослідження встановлено, що розроблена і впроваджена акмеологічна технологія формування професійної готовності майбутнього вчителя до навчання учнів основ агровиробництва є достатньо ефективною. Результати впровадження розробленої методичної системи дозволяють констатувати її дієвість.

Напрями подальших наукових розвідок полягають у розробці акмесинергетичних аспектів саморозвитку та самовдосконалення, а також подальшої самореалізації педагогічних працівників навчальних

закладів.

1. Акмеология: учебное пособие / А. Деркач, В. Зазыкин. – СПб.: Питер, 2003. – 256 с.

2. Деркач А.А. Акмеологические основы развития профессионала / А.А. Деркач. – М.:

**ДІЄВІСТЬ АКМЕОЛОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ
МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ОСНОВ АГРОВИРОБНИЦТВА**

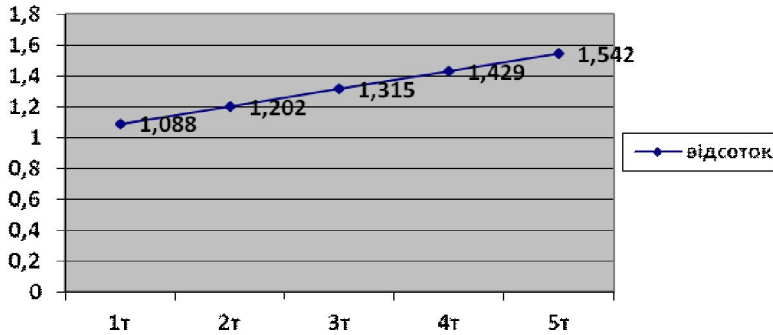

Рис. 5. Теоретична пряма для контрольної групи
 $y = 0,1134x + 0,975$

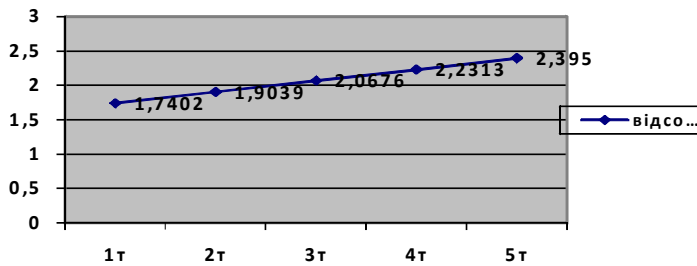

Рис. 6. Теоретична пряма для експериментальної групи Е1
 $y = 0,1637x + 1,5765$

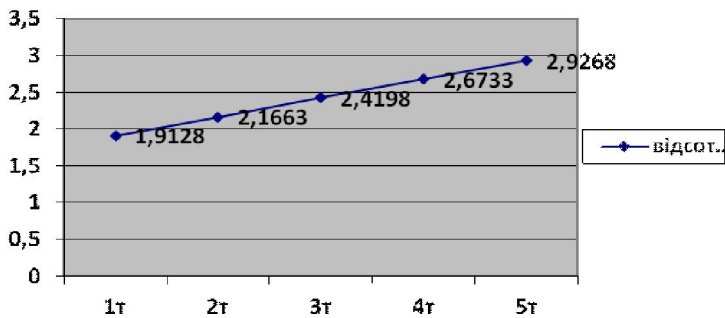

Рис. 7. Теоретична пряма для експериментальної групи Е2
 $y = 0,2535x + 1,6593$

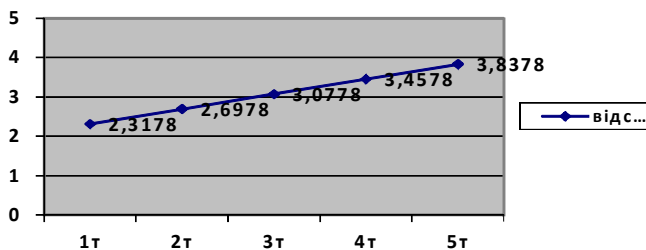

Рис. 8. Теоретична пряма для експериментальної групи Е3
 $y = 0,38x + 1,9378$

Изд-во Московского психолого-социального института; Воронеж: НПО "МОДЭК", 2004. – 752 с.

3. Зазыкин В.Г. Акмеографический подход в развитии профессионализма государственных служащих: конспект лекций / В.Г. Зазыкин. – М.: РАГС, 1999. – 215 с.

4. Кузьмина Н.В. (Головка-Гаршина) Предмет акмеологии / Н.В. Кузьмина. – 2-е изд., испр. и доп. – СПб.: Политехника, 2002. – 189 с.

5. Лівшун О.В. Педагогічна технологія формування професійної готовності майбутнього вчителя технологій / О.В. Лівшун // Педагогічний дискурс: зб. наук праць/гол. ред. І.М.Шоробура. – Хмельницький: ХГПА, 2013 – Вип. 14 – С. 283 – 288.

6. Пальчевський С.С. Акмеологія: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / С.С. Пальчевський. – Київ: Кондор, 2008. – 398 с.

Стаття надійшла до редакції
25.07.2014